

Officiant Ministry Skills

Необхідна практика Церковного Служіння

Дисципліна

Вступ:

Церковна дисципліна і виправлення членів церкви є важливою складовою як і інші постанови, заповіді і приписи. Це служіння життєво необхідне для духовного здоров'я церкви, правильного функціонування і проповіді Євангелія. Не можна нехтувати цим служінням! Але на жаль в деяких церквах або дисципліна не виконується взагалі, тоді як в інших церквах вона занадто суворо виконується. Це може відбуватися в деяких церквах де нема Біблійного вчення про церковну дисципліну. Сьогодні ми спробуємо відповісти на ключові питання які пов'язані з практикою церковної дисципліни.

Біблійні підтвердження

Якщо згрішить твій брат проти тебе, піди й докори йому віч-на-віч. Коли послухає тебе, ти придбав свого брата, а коли не послухає, візьми із собою ще одного або двох, щоб устами двох або трьох свідків підтвердилося кожне слово; коли не послухає їх, скажи Церкві, а коли й Церкві не послухає, нехай буде тобі як язичник і митник. Запевняю вас: усе те, що зв'яжете на землі, буде зв'язане на небі; і все те, що розв'яжете на землі, буде розв'язане на небі. Знову запевняю вас: коли двоє з вас на землі погодяться просити про будь-яку річ, яку лише просять, буде їм дано від Мого Отця Небесного. Матвія 18:15-19 УТТ

Написав я вам у посланні не спілкуватися з розпусниками; [і] то не взагалі з розпусниками цього світу — з користолюбцями, грабіжниками чи з ідолопоклонниками, бо інакше ви мали б вийти з цього світу; але тепер я написав вам не спілкуватися з тим, хто називає себе братом, але є розпусником або користолюбцем, ідолопоклонником чи наклепником, п'яницею або грабіжником, — з такими навіть не їсти разом. 1 Коринтян 5:9-11 УТТ

Наказуємо ж вам, брати, Ім'ям нашого Господа Ісуса Христа, щоб ви цуралися всякого брата, який порушує порядок, а не живе за переданням, яке ви одержали від нас. Коли ж хто не слухає нашого слова, що в посланні, відзначте такого [і] не спілкуйтеся з ним; нехай буде посоромлений. Та не майте його за ворога, а напоумляйте, як брата. 2 Солунян 3:6, 14-15 УТТ

Біблійні приклади

Серед них — Гіменей та Олександр, котрих я передав сатані, щоб навчилися не хулити Бога. 1Тимофія 1:20 УТТ

Чи потрібна церковна дисципліна?

Навряд чи хтось задаватиметься питанням, а чи потрібно рятувати людину, яка тоне або зірвалася зі скелі. Невже ми не повинні виявляти меншу турботу, якщо йдеться про спасіння вічної душі? Церковна дисципліна не тільки виправдана здоровою логікою, але і є заповіддю та наказом Христа.

Що буде якщо церква не буде практикувати церковну дисципліну?

Якщо церква не буде практикувати дисципліну то буде церква без чистоти. Чоловіки, любіть [своїх] дружин, як Христос полюбив Церкву й віддав Себе за неї, щоб її освятити, очистивши купіллю води в слові, щоби поставити її Собі славною Церквою, яка не має ні плями, ні вади, і нічого такого подібного, але щоб вона була свята й непорочна. Ефесян 5:25-27 УТТ

Якщо церква не буде практикувати дисципліну то буде церква без сили. Народ згрішив і порушив завіт, який Я їм заповів, і, вкравши із залятого, вони поклали у свої скрині.

Ізраїльські сини не можуть встояти перед обличчям їхніх ворогів, вони повернуть шию перед своїми ворогами, бо стали заклятими. Більше не перебуватиму з вами, якщо не вилучите закляте з-поміж вас самих! І.Навина 7:11-12 УТТ

Зневага церковної дисципліни ставить під сумнів саме існування церкви. Застереження для Фіатирської церкви, яка знехтувала церковною дисципліною та дозволила аморальність у церкві Я дав їй час, щоби покалася, але вона не бажає покаятися від своєї розпусти. Ось Я кидаю її на ложе, а тих, які чинять з нею перелюб, — у велику біду, якщо не покаються у [своїх] вчинках. І дітей її Я уражу смертю. І всі Церкви дізнаються, що Я є Той, Хто досліджує нутро і серця, і Я дам кожному з вас згідно з вашими вчинками. А вам та іншим, хто є в Тиятирах, які не мають цього вчення та які твердять, ніби не пізнали глибин сатани, кажу: не покладаю на вас іншого тягаря. Об'явлення 2:21-24 УТТ

Чому церковна дисципліна важлива для Бога?

Ви ще не боролися до крові, воюючи з гріхом. І забули про заклик, що звернений до вас як до синів: Сину мій, не нехтуй Господніми картаннями і не падай духом, коли Він докоряє. Адже кого Господь любить, того й карає, і б'є кожного сина, якого приймає. Якщо зазнаєте докору, то з вами Бог поводить, як із синами. Хіба є такий син, якого батько не картає? Якщо ж ви залишаєтеся без картання, якого зазнавали всі, тоді ви незаконні діти, а не сини. До того ж ми мали наших тілесних батьків, які карали, і ми соромилися, то чи не значно більше повинні коритися Отцеві духів, аби жити? Ті — на короткий час нас карали, коли вважали це за потрібне, а Цей — для нашої користі, щоб ми стали учасниками Його святості. Усяке ж покарання в даний час не здається радістю, але смутком; та згодом ті, які навчені ним, приносять мирний плід праведності. Тому випроstaatе опущені руки і знеможені коліна, і стежки для ваших ніг зробіть прямими, аби кульгаве не збочило, але радше щоб виправилося. Євреїв 12:4-13 УТТ Це цитата з Приповістей 3:11-12, яка показує, що Бог карає того, кого любить. Любов та покарання нерозривно пов'язані Об'явл. 3:19 Кого Я люблю, тих викриваю та караю. Тож будь ревний і покайся. Покарання часто сприймається як прояв гніву і ворожості, але Писання говорить, що Боже покарання є проявом Його любові, що діє.

Яка ціль церковної дисципліни?

Церковна дисципліна покликана не для того, щоб покарати грішника, але допомогти святому, що впав, повернутися до духовної чистоти і святості. **Брати, якщо і впаде людина в якийсь переступ, то ви, духовні, виправляйте такого духом лагідності, кожний пильнуючи за собою, щоб і самому не потрапити в спокусу.** Галатів 6:1 УТТ Ключове слово у церковній дисципліні у слові «відновити» (καταρτίζω). Подвійне використання слова в класичній Грецькій (а) «налаштувати, привести в порядок, відновити», (б) «обладнати або повністю обладнати когось або щось для певної мети».¹

καταρτίζω в НЗ використовується 13 разів, двічі коли цитується ВЗ Матвій 21:16; Євр. 10:5. Основне значення слова "відновити в колишній стан". Матвій 4:21 і Марка 1:19 у значенні полатодити порвану мережу. У Луки 6:40 καταρτίζω використовується у значенні бути підготовленим до служіння. У світському вживанні слово означало спорядити корабель для далекого плавання чи солдата до битви. У текстах з медицини καταρτίζω використовувалося коли йшлося про роздроблену кістку.

Правильне розуміння слова καταρτίζω впливає застосування церковної дисципліни.

1. Церковна дисципліна покликана не знищити, але «полатодити» і «відновити» того, хто був пошкоджений або поранений гріхом.

¹ William Barclay, *New Testament Words* (London: SCM Press, 1964), pp. 168-69.

2. Відновлення має на увазі, поранений гріхом християнин оснащується духовними принципами, які допоможуть йому уникнути подальших ран і дотримуватися стандартів Христа.

3. Це процес отримання прощення та відновлення грішника у його безгрішний стан. Теперішній час дієслова катарті́зете говорить про терпіння і наполегливість у процесі відновлення.

Які кроки чи процедура церковної дисципліни?

Перше це один на один. **Якщо згрішить твій брат проти тебе, піди й докори йому віч-на-віч. Коли послухає тебе, ти придбав свого брата. Матвія 18:15** УТТ Є текстувальні різночитання щодо слів «проти тебе».² Ці слова відсутні в Codex Vaticanus and Codex Sinaiticus. Можливо, що завдяки віршу 21 з'явилася ця фраза у вірші 15. Хоча інші вважають, що ця фраза є оригінальною.³ «Наодинці» в наступному розділі, де йдеться про прощення брата, який згрішив проти брата (Мт. 18:21–35), надають перевагу оригінальності «проти тебе». Гал. 6:1 говорить, що віруючі мають відповідальність викривати гріх взагалі, а не тільки тоді, коли гріх скоєний проти вас.

У своїй проповіді «Докори — це християнський обов'язок, — зауважив Чарльз Фінней, говорить — якщо ти бачиш, як твій сусід грішить, а ти проходиш повз і нехтуєш докорити йому, це так само жорстоко, як якщо б ти побачив його будинок у вогні, пройшов повз і не попередьте його про це».⁴ Викриття є обов'язком християнина. Але воно має відбуватися віч-на-віч. Є кумедна історія з пасторського служіння Олексія Гавриловича Бринзи, коли здалося одній сестрі, що чоловік ганявся зі шваброю за дружиною, а та від страху верещала. Найкраще, що Ви можете зробити в такій ситуації, якщо Вам щось здалося, то це поговорити особисто.

Грецьке слово докір ἐλέγχω значить «виявляти, викривати, засуджувати або переконувати когось у чомусь».⁵ Це теж слово, яке використовував Ісус, коли говорив про служіння Святого Духа Івана 16:8. У контексті уривка з Матвія слово означає вказати на чийсь помилку. **Кращі відкриті докори, ніж прихована любов. Більше довіри варті рани, завдані другом, ніж умисні поцілунки ворога. Приповістей 27:5-6** УТТ

Який очікуємий результат?

Зважайте на себе! **Коли згрішить твій брат, — докори йому, а коли покається, — прости йому. Луки 17:3** УТТ Покаяння означає зміну відносин. Щире покаяння промовисто не лише справами, коли грішник залишає гріх, а й заповнення завданих збитків.

Який наступний крок якщо після докорів один на один людина не покалася?

Але якщо він або вона не слухають, то потрібна присутність дух або трьох свідків Матвій 18:16 за прикладом ВЗ, як того вимагала справедливість, щоб людина не була помилково звинувачена у злочині Числа 35:30; Повторення Закону 17:6; 19:15.

Навіщо ці свідки потрібні?

Дехто вважає, що вони мають бути свідками гріха. Але з цього уривка це не випливає. Але їхнє завдання бути свідками перед церквою у разі запеклості грішника, але так само й для того, щоб підсилити докір. Мета свідків не в тому, щоб залякати, а в тому, щоб допомогти грішникові

² Bruce M. Metzger, *Textual Commentary on the Greek New Testament* (London: United Bible Societies, 1971), p. 45.

³ Robert H. Gundry, *Matthew: A Commentary on His Literary and Theological Art* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1982), p. 367.

⁴ Charles G. Finney, *Lectures to Professing Christians* (New York: Fleming H. Revell Co., 1878), p. 61.

⁵ *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, trans. William F. Arndt and F. Wilbur Gingrich, 4th rev. ed., s.v. “ἐλέγχω,” p. 248.

зрозуміти серйозність ситуації. Якщо ж і після цього людина не розкаялася то потрібно звернутися до церкви.

Що таке оголошення перед церквою?

ἐκκλησία відноситься до помісної церкви, як до зборів віруючих. У нашій помісній церкві відповідальність прийняття та відлучення делегована пресвітерській раді, яка уповноважена церквою вирішувати ці питання. Коли порушується питання відлучення чи зауваження, то після умовлянь і розмов, умовлянь і настанов, якщо брат чи сестра не каються у своєму гріх, а повторює гріх знову і знову, то така людина оголошується на церковне зауваження.

Як відноситися до людини яка на церковному зауваженні?

Наказуємо ж вам, брати, Ім'ям нашого Господа Ісуса Христа, щоб ви цуралися всякого брата, який порушує порядок, а не живе за переданням, яке ви одержали від нас. Коли ж хто не слухає нашого слова, що в посланні, відзначте такого [і] не спілкуйтеся з ним; нехай буде посоромлений. Та не майте його за ворога, а напоумляйте, як брата. 2 Солунян 3:6, 14-15 УТТ

"цуратися" всього 3 рази зустрічається в НЗ і всі 3 у Павла. Буквальне слово використовувалося: змішувати, змішувати разом, як при змішуванні інгредієнтів для ліків.⁶ BDAG: (змішуватися), робитися грішнику товаришем, союзником, приймати його сторону, спілкуватися, робитися співучасником. WSNTDICT: спілкуватися або підтримувати компанію. Макартур: «Асоціювати з» перекладається буквально означає «змішувати з». У цій складеній формі воно є більш інтенсивним і означає «бути близьким, тісним товариством».⁷ Але це не означає, що віруючі повинні уникати будь-якого спілкування з «грішниками світу цього»; вони судять «грішників» між собою, але Бог судитиме тих, хто «зовні» (1 Кор. 5:11–13 і 1–5). Відповідно до 2 Фес. 3:14 таке виключення має на меті «навернення» (ἵνα ἐντραπή; пор. 1 Кор. 5:5).⁸

Соціальний зв'язок, пов'язаний зі спільною їжею та питтям, допомагає нам зрозуміти μὴ ἐσθῆν, навіть не їсти з ними, тобто ви навіть не повинні ділити свій стіл (з такою людиною). Хоча існує добре відома дискусія щодо того, чи Павло має на увазі спільну їжу за Господнім столом чи спільну їжу вдома в повсякденних соціальних стосунках, використання μὴ ἐσθῆν навіть не мало б сенсу, якби Павла було зрозуміло так: вони не належать до конгрегації, навіть до спільноти Вечері Господньої. Логічний крок йде в неправильному напрямку, тобто був би зрозумілим, лише якби він означав виключення з Вечері Господньої, а не навіть більш «відкриті» випадки. Однак це навіть не можна зрозуміти в більш конструктивному, загальному сенсі. Якщо навіть відсутність запрошення такої особи (τῷ τοιοῦτῳ) додому для соціального згуртування за сімейним столом виражає негативні межі, не може бути й мови про те, щоб ніколи не розмовляти з такими людьми на вулиці, або про виключення нормальних проявів ввічливості через знайомства, але не друзям, одностудцям чи близьким колегам. μὴ ἐσθῆν Павла, здається, виключає відмову від звичайних життєвих ввічливостей, але справді визначає асоціацію, підтримку та компроміс ідентичності спільноти.⁹

Це означає, що я не повинен робитися грішникові товаришем, союзником, прихильником, спільником, співучасником. З таким «навіть не їсти разом» деякі вважають, не допускати до причастя, а інші розірвати дружбу.

⁶ Timothy Friberg, Barbara Friberg and Neva F. Miller, vol. 4, *Analytical Lexicon of the Greek New Testament*, Baker's Greek New Testament Library (Grand Rapids, MI: Baker Books, 2000), 364.

⁷ John F. MacArthur, Jr., *1 Corinthians*, MacArthur New Testament Commentary (Chicago: Moody Press, 1984), 130.

⁸ Horst Robert Balz and Gerhard Schneider, vol. 3, *Exegetical Dictionary of the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Eerdmans, 1990-), 297.

⁹ Anthony C. Thiselton, *The First Epistle to the Corinthians: A Commentary on the Greek Text*, New International Greek Testament Commentary (Grand Rapids, MI: W.B. Eerdmans, 2000), 415.

У стародавній культурі спільна їжа означала більше, ніж дружелюбність; це створювало соціальний зв'язок. Коли християни їли разом, це зміцнювало та підтверджувало солідарність, встановлену їхнім спільним визнанням віри в Христа. Відмова їсти з співхристиянами, винними в таких вчинках, розриває всі соціальні зв'язки з ними, а також виключає їх із Господньої Вечері. Це виключення може здатися жорстким і нетерпимим, поверненням до вузького сепаратизму фарисеїв, але християни, які нічим морально не відрізняються від невірних, стирають чіткі відмінності між церквою та світом і знищують своє свідчення про Божу змінюючу силу в їхньому житті. Не можна допускати, щоб ті, хто є відверто аморальними, представляли, що означає бути християнином. Як Годе (1886: 273) тлумачить покарання, «це спосіб зірвати з нього маску, якою він покривається на ганьбу Церкви і самого Христа».¹⁰

По людські це може виглядати жорстоко, але ми мусимо розміти чому це все робиться. «Церква, як спільно, так і окремо, не повинна їсти з ним. Мається на увазі як дотримання Трапези Господньої, так і споживання звичайних страв вдома. Християнин може прийняти запрошення на вечерю від неспасенної особи (10:27), але він повинен відмовитися від запрошення, надісланого нерозкаяним християнином».¹¹ Це не тільки намагання дорікнути грішнику, але і пересторога в тому щоб захистити себе від гріха. **Інших спасайте, виринаючи з вогню, а ще до інших будьте милосердними зі страхом, відчувайте ненависть навіть до одягу, опоганеного тілом. Юди 1:23 УТТ** Це також бути на Божій стороні що до відношення до гріха. **Він цурається лиходіїв, але звеличує тих, які бояться Господа. Псалмів 14:4 УТТ** Значення слова נָבִיז - ставитися з погордою. Значення слова תָּקַל – повалений, брудний або жадливий. Але є інша крайність від якої застерігав Павло **Тому краще вам йому вибачити й потішити, щоби часом не охопив його великий смуток. Так що прошу вас виявити до нього любов. 2 Коринтян 2:7-8 УТТ**

Що Біблія каже про відлучення від церкви?

Христос навчав, що якщо людина Матвій 18:17b **а якщо й церкви не послухає, то нехай буде тобі, як язичник і митар**. Коли всі вжиті церквою заходи, щоб привести грішника до покаяння, не увінчалися успіхом, то така людина має бути виключена з церковних членів. Фраза «як язичник і митар» означала: язичники були зовнішніми, позбавленими Божого благословення, не допускалися у храм у внутрішній двір у Божу присутність. Порушення каралося смертю! Збирач податей Закхей Лук. 19:2–10, який збирав податки для Риму, вважався зрадником і був відкинутий. Відлучення – визнання того, що людина невіруюча і ніколи не знала Бога.

За що можна відразу відлучати від церкви?¹²

Лютер погрожував відлучити від церкви особу, яка мала намір продати будинок за 400 гульденів, який він придбав за 30. Лютер запропонував 150 гульденів і назвав злочинця таким, що потребує дисципліни через неприборкану жадібність.¹³ Пуритани за часів Коттона Мезера (Cotton Mather) вважали широкий спектр гріхів, гідними дисципліни: «лайка, прокляття, порушення суботи, пияцтво, бійки, наклеп, блуд, перелюб, обман, крадіжка, неробство, брехня та такі ересі, як явно перевертають основи християнської релігії та всього благочестя».¹⁴

¹⁰ David E. Garland, *1 Corinthians*, Baker Exegetical Commentary on the New Testament (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2003), 189-90.

¹¹ Robert Gromacki, *Called to Be Saints: An Exposition of 1 Corinthians*, The Gromacki Expository Series (The Woodlands, TX: Kress Christian Publications, 2002), 71.

¹² Ted G. Kitchens, "Perimeters of Corrective Church Discipline" in *Bibliotheca Sacra Volume 148*, 590 (Dallas, TX: Dallas Theological Seminary, 1991), vol. 148:200.

¹³ Ruth Gotze, *Wie Luther Kirchengenossenschaft Uebe* (Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1958), p. 110.

¹⁴ Emil Oberholzer, "Saints in Sin: A Study of the Disciplinary Action of the Congregational Churches of Massachusetts in the Colonial and Early National Periods" (PhD diss., Columbia University, 1954), p. 31.

Інші переліки дисциплінарних злочинів включали питання політичного та соціального зла, рабовласництва, участі в цивільному уряді, участі в армії та у війні, дитячу працю, надмірні прибутки, співпрацю з репресивними урядами, лихварство, расову дискримінацію, контрабанда, півнячі бої, цькування биків, ухилення від сплати податків і заворушення.¹⁵ Карл Барт боровся з цією проблемою і дійшов висновку, що списки, якщо їх оновлювати та зберігати під увагою Євангелію, можуть принести користь чуйній церкві.¹⁶

Що говорять Ново Заповітні тексти що до гріхів які заслуговують на вилучення?

Новий Заповіт містить кілька переліків гріхів, які вимагають церковної дисципліни. Вісім інших уривків у Новому Завіті також ілюструють, як рання церква поводитися з певними порушеннями (Мт 18:17 і Марк 7:20-23; 1 Кор 5:5, 11; Римлянам 16:17; 2 Кор 2:5-11; 2 Фес 3:14; 1 Тим 1:20; Тит 3:10).

1 Коринфянам 5:5, 11 шість гріхів позначено як гідні дисципліни: аморальність, жадібність, ідопоклонство, лихослів'я, пияцтво та шахрайство. Коли Павло сказав у вірші 13: «Вилучіть злих із-поміж себе», він частково вже дав визначення «безбожним» і гріхам, які вимагають покарання, у списку у вірші 11. Цей наказ цитує формулу відлучення (ἐξάρατε τὸν πᾶντὸν ἐξ ὑμῶν). αὐτῶν), що зустрічається шість разів у перекладі Повторення Закону в Септуагінті.¹⁷

«Мета Павла була не в тому щоб надати список. Це підтверджується нерівномірністю списку та відсутністю визначення».¹⁸ Радше робиться контраст щодо того, наскільки абсурдним є поведінка віруючого, «так званого брата» (1 Кор. 5:11). гріхи, які регулярно приймають язичники. Гріхи, про які згадував Павло, безумовно, були типовими для безбожного язичницького світу навколо церкви. «Павло наводить приклади повсякденних гріхів невоцерковлених нехристиян, щоб показати абсурдність змішування яблук з апельсинами».¹⁹ Церква покликана бути відділеною від таких компромісних гріхів (6:9–11).

І все ж, чи є список гріхів які заслуговують на негайне відлучення?

У Посланні до Римлян 16:17 Благаю вас, брати, остерігайтеся тих, хто сіє **розділення і спокуси** всупереч ученню, яке ви опанували; уникайте їх. διχοστασίας і σκάνδαλα є окремими, але пов'язаними злочинами, про що свідчить той факт, що означений артикль стоїть перед кожним із цих двох іменників. Godet вважав, що перший термін стосується церковних розколів, тоді як другий стосується «моральних розладів, які так часто їх супроводжували».²⁰ Мюррей зазначає, що цей вірш відноситься до вчителів, які своїм хибним вченням викликають розбіжності.²¹ Шедд зазначає, що « посилання стосується відмінностей як у доктрині, так і в практиці, тому що остання походить від першої».²²

¹⁵ Carl D. Bangs, "The Search for the Marks of a Disciplined Church," *Register* 19 (January 1980): 15.

¹⁶ Karl Barth, *Church Dogmatics*, trans. G. W. Bromiley, vol. 4, 1: *The Doctrine of Reconciliation* (Edinburgh: T. & T. Clark, 1956), p. 74.

¹⁷ Deuteronomy 17:7, of an idolator; 19:19, of a false witness; 21:21, of a disobedient woman caught in adultery; and 24:7, of one who enslaves an Israelite. Paul changed the Septuagint's indicative to the plural imperative ἐξάρατε, to fit the grammar of his sentence better.

¹⁸ John White and Ken Blue, *Healing the Wounded: The Costly Love of Church Discipline* (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1985), p. 106.

¹⁹ Ibid., p. 107.

²⁰ Frederic Louis Godet, *Commentary on Romans* (reprint, Grand Rapids: Kregel Publications, 1977), p. 496.

²¹ John Murray, *The Epistle to the Romans*, 2 vols. (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1965), 2:235–36.

²² John Murray, *The Epistle to the Romans*, 2 vols. (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1965), 2:235–36.

Підсумовуючи, будь-який віруючий, який навчає всупереч апостольським (біблійним) основам, викликаючи тим самим розбіжності, є правопорушником. Того, хто пропагує теологічну позицію, яка спотикає іншого віруючого (перешкоджає) у щоденній практиці, слід покарати. Існують дискусії щодо того, що таке лжевчення, але, звичайно, як мінімум воно містить усе, що суперечить основним елементам віри. Однак Павло наголошував на результатах неправильної доктрини (розбрати та перешкоди). Будь-хто, хто викладає доктрину, яка вносить роз'єднання та плутанину в церкву чи життя окремого віруючого, розширює межі виправної дисципліни. Також викладання фальшивої доктрини, яка призвела до розділення та порушила віру деяких (1 Тим. 1:19–20; 2 Тим. 2:17–18). Вважаючи його таким що вносить розділення, Павло «віддавав» його «сатані» за його провину (1 Тим. 1:20; пор. 1 Кор. 5:5). У 3 Івана 9–10 гріх Діотрефа відноситься до тієї ж категорії. синиця. 3:10.

Чи гріх розділення єдиний який заслуговує на відлучення?

Галатів 6:1 Павло прокоментував: **Брати, якщо і впаде людина в якийсь переступ, то ви, духовні, виправляйте такого духом лагідності, кожний пильнуючи за собою, щоб і самому не потрапити в спокусу. Галатів 6:1** УТТ Провини описані в попередніх віршах (5:16–26). Перелік гріхів у віршах 19–21 ілюструє «вчинки плоті» (в. 19), тоді як у віршах 22–23 йдеться про «плід Духа». Ті, хто поступає за тілом, перебувають під контролем гріховної природи, що живуть під владою гріховних бажань, заслуговують на увагу з боку церкви і потребують виправлення.

У 2 Тимофія 3:1–5 Павло перерахував 19 типів людей, яких слід уникати «в останні дні». Їхні гріхи зосереджені в егоїстичному та недисциплінованому характері людини. Він наставляв Тимофія «уникати таких людей, як ці» (в. 5). Безумовно, якби такі гріхи виявилися в тілі Христа, Павло наполягав би на дисциплінарному стягненні. У 2 Фессалонікійців 3:6 церква зіткнулася з занедбаністю через неконтрольоване життя, непотрібним тягарем для місцевого тіла. «Члени церкви повинні відзначати... людину, яка здобула репутацію паразита та нероби, і триматися подалі від нього, щоб він не заразився ідеями та діями, які завдають шкоди свідку церкви».²³ І так, якщо це сумувати це розділення в церкві, плотська поведінка і лжевчення. **Тому що є багато таких, які не коряться, пустослівних і обманщиків, особливо з обрізаних, яким треба затуляти рота, бо вони руйнують цілі сім'ї, навчаючи того, чого не слід, задля ганебної наживи. Тита 1:10-11** УТТ Людину-єретика після першого й другого напоумлення оминай. **Тита 3:10** УТТ

²³ James E. Mignard, "Jewish and Christian Cultic Discipline to the Middle of the Second Century" (PhD diss., Boston University Graduate School, 1966), p. 205.